

641 27. Okt. 1888: 1. Beh. af Lovf. om Statsbanedriftens Ordning. 642

Attende Møde.

Lørdagen den 27de Oktober 1888, Kl. 1.

Sekretæren, Hansen (Kingsløbing Amts 3die Valgkreds), oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter underkrevet.

Formanden (Høgsbø): Ved Folkethingetsmanden for Frederiksborgs Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) er modtaget et Andragende fra Enken efter forhenværende Kvartermester ved Drefunds Toldkammer Fr. Jensen, Maren Jensen af Kjøbenhavn, om Pension, og et fra Skolebestyrer N. L. Højberg af Helsingør om Tilbud til Fripladser til den af ham bestyrede private Realkole. Begge Andragender ere tilstillede Finantsudvalget.

Ved Folkethingetsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Bingel) er modtaget et Andragende med over 0,000 Underkrifter af Borgere i Kjøbenhavn, om at Hundeafgiften, i alt Fald for Hovedstadens og Forstædernes Vedkommende, ikke maa blive nedsat under det i Lovforslaget oprindelig foreslaaede Beløb. Andragendet er tilstillet Udvalget for den paagjældende Sag.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Forfættelse af 1ste Behandling af Forslag til Lov om Statsbanedriftens Ordning.

Sag: Jeg skal ikke blande mig i det noget kildne Forhold mellem den ærede sidste Valer, den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) og hans Drafel, men derimod forklare en Bemærkning, jeg henvendte til den ærede Rigsdags-

mand for Odense Amts 3die Valgkreds (Berntsen) under hans Foredrag forleden. Han udtalte nemlig sin Misbilligelse af, at det disciplinære Forhold ved Jernbanen mere lignede Militæretatens end andre civile Institutioners, og dertil svarede jeg: "Saaledes bør det ogsaa være." Det maa jeg absolut fastholde. Er der nogen Tjeneste, hvor der maa fordres ubetinget Punctilighed og Samvittighed i Pligternes Udførelse, er det ved Jernbanerne, hvor saa mange tusinde Menneskers Liv og Vellemmer afhænger af den nødtvungne Oplyselse af de forskjellige Funktionærers Tjenesteplichter. Det er et Faktum, som vi desværre, hver Gang vi tage en Avis i Haanden, have Leilighed til at forvise os om, at store Ulykkestilfælde, der koste mange Mennesker deres Liv eller Førlighed, foranlediges ved Forsømmelse eller Anøiatighed hos ofte høist underordnede Jernbanefunktionærer, og Humanitet inod disse kan ofte blive en ligefrem samvittighedsløs Hensynsløshed lige overfor det reisende Publikum, overfor hvilket Jernbanebestyrelsen dog maa have det største og vigtigste Ansvar. Den ærede Rigsdagsmand yttrede ganske vist, at naar en enkelt Togsfører misbrugte sin Frihed, kunde han afskediges. Saa, men er det en Erstatning til dem, som ved hans Skyld ere komne i Ulykke? Jeg kommer uvilkaarlig til at tænke paa en gammel Historie i den berømte for længst afdøde "Korjar", hvor man saa et Billede af en Mand, som i flyvende Gallop kom hørende henad Landeveien, og bagved Bognen laa en anden Mand, hvis Hoved var skaarat fra Kroppen, og saa raabte han, der sad i Bognen, til den Overtjorte: "Vil Du mig Noget, kan Du jagsøge mig i Skive!" Dette at afskedige en Funktionær, efter at en Ulykke er sket ved hans Anøiatighed, er virkelig en daarlig Opreisning eller Erstatning til det Publikum, der har lidt derunder. Altsaa mener jeg, at med Hensyn til Jernbanetjenesten er det fuldstændigt berettiget at fordre samme Disciplin og samme ubrødelige Samvittighedsfuldhed og Aaalidelighed som under militære Forhold. Derimod kan jeg være ganske enig med det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), naar han angaaende de økonomiske Vilkaar, hvorunder Jernbanefunktionærerne ere stillede og skulle stilles haade med Hensyn til deres Lønning og Efterlønning, udtalte, at man børde be-